

Bernat Lliteras, al 'Motel Spaghetti'

L'il·lustrador Bernat Lliteras ha enllestit la producció de la primera sèrie de dibuixos animats per a televisió que fa, titulada *Motel Spaghetti*. Influït per *The Simpsons* i els còmics generacionals del dibuixant *underground* Peter Bagge, vol reflectir una realitat social adolescent inspirada en la vida diària del Born de Barcelona.

Els dibuixos i les vinyetes àcides de Bernat Lliteras (Barcelona, 1973) s'han publicat en revistes com *Abarna*, *Ajoblanco*, *Rock de Luxe* o *Primera Línea*. Amb dos amics més, forma part del grup SOFA Experience Communications, dedicat a promoure la il·lustració i el còmic. Per exemple, l'any passat van ser al Festival de Música de Benicàssim publicant-ne el diari i organitzant-hi jornades sobre el còmic independent. *Motel Spaghetti* és produïda per SOFA, Cromosoma i SCPF, una companyia reconeguda internacionalment pels treballs innovadors en el camp de la publicitat.

—En quin punt es troba *Motel Spaghetti*?

—Ara mateix busquem coproducció financera. Tenim molts pretendents, perquè en vam exhibir un trailer de quatre minuts al Festival de Canes i va ser-hi un èxit absolut. Volem la sèrie a França, Alemanya, Irlanda, Itàlia, al Japó.... Nosaltres ens ho agafem amb calma, volem fer bé les coses. Si no hi ha canvis d'última hora, la producció començarà cap a l'abril.

—La sèrie té de protagonistes dos adolescents que podrien viure a qualsevol barri de Barcelona.

—Sí, ens hem inspirat en el Born, que és on tenim l'estudi, per recrear aquesta ciutat fictícia on viuen els protagonistes. Stan i Lucas formen part d'aquest grup d'amics. Són dos *freaks* intel·lectuals que van d'artistes, però que en el fons són uns mandrosos. Pertanyen a la "generació spaghetti", la que sempre té projectes, però que mai no fa res de res. Es passen tot el dia asseguts davant el televisor.

—Supose que ha tingut molt presents sèries com *Beavis & Butt-Head* o *The Simpsons*.

—Naturalment, m'agrada moltíssim l'animació per a adults que es fa actualment a tot el món. *Beavis & Butt-Head* és massa *punk*, els meus personatges són diferents, perquè volen ser famosos encara que no moguen ni un dit per aconseguir-ho. *Motel Spaghetti* té molt més a veure amb l'humor de *The Simpsons*: en trobo encantadors els guions, l'agilitat i les dobles lectures, i és una sèrie que, per mèrits propis, ha trencat tots els esque-

mes de l'animació vigents fins fa dos dies. També m'agrada *South Park* perquè ha fet un gran pas cap a la llibertat d'expressió dels dibuixos animats i ens ha ajudat, a tots, a no tenir tants prejudicis a l'hora de parlar de

A l'esquerra, l'il·lustrador Bernat Lliteras. Al costat, la caràtula de la seua sèrie, *Motel Spaghetti*, que reflecteix les vivències de dos adolescents al Born de Barcelona.

certs temes. Tampoc no puc oblidar *Robin*, de la MTV, perquè retrata molt bé el món del perdedor. A totes aquestes influències, hauríem d'afegir-hi els còmics de Peter Bagge, un dibuixant que sap contemplar la societat en què viu d'una forma crítica, però no exempta d'una certa estimació.

—En aquesta mena de sèries és fonamental de treballar amb un bon equip de guionistes. Com heu desenvolupat el treball en equip?

—Sense dificultats. Hem col·laborat amb Ibra Muñoz, Fernando de Felipe i Jordi Sánchez Navarro i hem optat per històries conclusives, com *The Simpson* o *South Park*. Això permet de ser més àgil i partir de fets quotidians per acabar cada episodi d'una manera més globalista.

—Però *Motel Spaghetti* no és una simple sèrie de dibuixos animats...

—No, volem fer-ne un projecte multimèdia. Glénat n'editarà el llibre oficial, obrirem una pàgina electrònica per parlar directament amb els nostres fans i publicarem una ambiciosa banda sonora que reunirà totes les tendències musicals i que comptarà amb grups importants provinents de tot el món, com ara Superfurry Animals, Devo, NOFX, Heffner, Mondo Fumatore...

Manuel Valencia